

Д-р. Рочева

КОЙТО СЕ ОТМЪТА

С. 11

2

СОФИЯ — 1928

Който се отмъта.

КОЙТО СЕ ОТМЪТА

2

СОФИЯ — 1928

Който се отмѣта.

„Който се отмѣта отъ мене,
отмѣта се отъ Тогози, Който ме
е проводилъ.“*)

„Който се отмѣта.“

Разумниятъ животъ има свой вжтрѣшенъ смисълъ: вжтрѣшенъ физически, вжтрѣшенъ духовенъ и вжтрѣшенъ Божественъ смисълъ. Отъ това гледище, не трѣбва да се прави разлика между физическия, духовния и Божествения свѣтъ. Въ цѣлата природа, въ цѣлокулния животъ прониква една разумна нишка. Ученитъ хора на миналото, както и ученитъ хора на настоящето наричатъ тази разумна нишка „съзнание“. Онзи, който е натоваренъ да пази тази нишка здрава, т. е. да се грижи да не се прѣкъсва съзнанието, наричаме човѣшки интелектъ или човѣшки умъ. Значи, длъжността на човѣшкия умъ е да пази здрава тази нишка, която Първичната Причина е поставила между всички явления.

Азъ говоря за разумнитѣ явления въ свѣта, а не за разпокъсанитѣ. И тогазъ, като разглеждаме явленията въ съврѣменната наука, намираме, че по-видимому тѣ сж противоположни; това е, защото въ фактитѣ нѣма единство. Тѣ сж разкъсани, безъ да се обяснява, на какво се дължи това разкъсване. Същата разкъсаностъ се вижда и по отношение на небеснитѣ тѣла. Едва сега съврѣменнитѣ учени хора започватъ да намиратъ връзка между всички факти и явления въ цѣлата природа. Тази връзка

*) Лука 10:16.

не я виждатъ всички учени, нѣкои само, които сж истински капацитети, макаръ че имената имъ не сж познати на учения свѣтъ. Тия учени хора, които днесъ минаватъ за капацитети, за видни хора, въ сжщностъ сж само ученици на науката. Кажете ми нѣкои видни капацитети отъ Европа, които могатъ да прѣдскажатъ нѣщата безпогрѣшно. Ако отидете при нѣкой капацитетъ по геология, на примѣръ, щомъ е истински ученъ, той би трѣбвало да ви прѣдскаже бждещото положение на земята. Може ли да се нарече ученъ, капацитетъ на науката този, който не знае, какво ще стане утрѣ? Такива капацитети днесъ сжществуватъ въ всички области на науката: и въ химията, и въ физиката, и въ биологията, и въ богословието—навсѣкждѣ. Има и религиозни хора, които вѣрватъ въ Бога, но нищо не могатъ да прѣдсказватъ. Водителитъ на човѣчеството питатъ: има ли Господъ, или нѣма? Къмъ коя религия да се причислимъ? Тѣ разрѣшаватъ въпроса, кое политическо или духовно вѣрую е по-право.

Казвамъ: ние не се кланяме на никаква религия. Защо?—Религията е създадена отъ човѣка, а ние не се кланяме на никакви човѣшки идеали. Ние не се кланяме на никаква култура. Защо?—Културата е създадена отъ човѣка, а ние не се кланяме на никакви човѣшки идеали. Ние не се кланяме на никаква наука. Защо?—Наука е създадена отъ човѣка, а ние не се кланяме на никакви човѣшки идеали. За въ бждеще ще се създаде нѣщо по-хубаво. Ние се кланяме само на една Висша Разумна Сила, която направлява всички хора, като имъ посочва свѣтлия пѣтъ на бждещото. Само Първичната Причина, която въодушевява всички учени, всички поети, всички музиканти, всички художници, е съвършена въ своитѣ прояви. Слѣдователно, всѣки човѣкъ, който иска да разбере Първичната Причина, трѣбва да има чисто съзнание. Той трѣбва да е ограденъ съ чиста възвишена мисль, която да пази връзката на своето съзнание съ тази на Първичната мисль. Докато тази

нишка не е прѣкъсната, човѣкъ може да се радва на положителна, на истинска наука. Докато очитѣ ви сж затворени за външния свѣтъ, какво можете да изучавате отъ него? Можете ли да изучавате астрономията, художеството или кой да е отрасълъ на науката съ затворени очи? Докато ушитѣ ви сж затворени, можете ли да изучавате музиката? Ако вашиятъ разсѣдъкъ е ограниченъ, можете ли да правите връзка между причини и послѣдствия на явленията?

Днесъ повечето хора минаватъ за учени, за капацитети, не признаватъ Бога, не признаватъ никаква сила надъ себе си. Често се казва за нѣкой човѣкъ, че не вѣрва въ Бога. Казвамъ: ако този човѣкъ не вѣрва въ онзи богъ, когото хората сж създали, той е за уважение; но ако отрича себе си, ако отрича Бога, Който живѣе въ него, той не може да има ничие уважение. Себе си, личността, това е низшето проявление на Бога у човѣка. Второто, по-високо проявление на Бога е индивидуалността. Третото проявление на Бога е въ душата на човѣка и четвъртото проявление на Бога е въ човѣшкия духъ. Слѣдователно, ако Богъ едновременно се проявява въ личния, въ индивидуалния, въ душевния животъ на човѣка, както и въ неговия духъ, той е истински човѣкъ, въ пълния смисълъ на думата „човѣкъ“, който разбира нѣщата.

Като наблюдавамъ и изучавамъ хората, намирамъ между тѣхъ малкъ брой истински човѣци. Като слѣдя, какво пишатъ нашитѣ вѣстникари, азъ съжалявамъ, че тѣ изопачаватъ Истината. Тѣ не изнасятъ фактитѣ тѣй, както сж въ дѣйствителностъ. Това е защото не обичатъ Истината. Съвременнитѣ хора трѣбва да знаятъ слѣдното нѣщо: лошитѣ и добритѣ мнѣния се връщатъ тамъ, отдѣто сж излѣзли. Истинскиятъ човѣкъ се отличава по това, че никога не изкривява фактитѣ. Ако нѣкой човѣкъ се качи на амвона и оттамъ наплашва хората, като изопачава фактитѣ и насѣква хората къмъ разединение, такъвъ човѣкъ е изчадие

на човѣчеството; той не може да се нарече човѣкъ. Ако пъкъ всички учени хора разпрѣдѣлят помежду си науката, всѣки отъ тѣхъ да се занимава съ отдѣлна областъ, и послѣ да събератъ всички отдѣлни факти въ едно, да ги обобщатъ, да образуватъ една обща, положителна наука, това ще бжде похвално отъ тѣхна страна. Казвамъ: има учени хора, които не използватъ живота тѣй, както трѣбва, и по този начинъ създаватъ страдания на хората. Ако вие нѣмате добъръ архитектъ, който да ви построи добра и солидна къща, какво ще излѣзе отъ нея? Ако къщата ви е слаба, че и отъ най-малкия вѣтъръ се събаря, кой е виновенъ затова? — Архитектътъ. Този архитектъ трѣбва да построи такова жилище, което да устоява на всички бури и природни стихии. Ако искате да постройте единъ съвремененъ параходъ, той трѣбва да се построи по всички правила на физиката, на техниката, като се взематъ прѣдъ видъ всички мжнотии, които ще се срещнатъ и въ тихото, и въ развълнуваното море.

Ако влѣзете въ единъ голѣмъ съвремененъ параходъ и започнете да изучавате живота отъ гледището на тия нови условия, при тихото време ще забѣлѣжите, че параходътъ не се вълнува — всички въ него сж тихи и спокойни. Яви ли се най-малката буря, параходътъ започва да се клати на една или на друга страна. Коя е причината за това клатушкане на парахода? — Морето. Коя е причината за вълнуването на морето? — Водата. Коя е причината за движението на водата? — Вѣтърътъ. Коя е причината за явяването на вѣтъра? Казвамъ: морето никога не може само да се вълнува. Нито водата може сама да се вълнува. Има нѣщо, което я раздвижва, което я вълнува. Нито вѣтърътъ може самъ да се вълнува.

Питамъ: тогава какъ си обяснявате пукота, който се чува на парахода? По сжщия начинъ днесъ и нашиятъ параходъ — земята, тукъ въ България, както и въ други нѣкои страни, се огъва. Огъ-

ватъ се пластоветъ на нашата земя! Какъ обясняватъ това нѣщо съвременнитъ геолози? Тѣ казватъ, че това се дължи на известна тектоника. Каква е тази тектоника? Ученитъ казватъ, че върху земното кълбо имало двѣ голѣми плочи, които се движатъ: едната е наречена фино — скандинавско — сибирска и се движи отъ сѣверъ къмъ югъ, а втората е наречена африкано — арабско — индустанска и се движи отъ югъ къмъ сѣверъ. Тѣзи двѣ плочи били устойчиви, но въ срѣдата имъ имало една неустойчива зона, каквато е Срѣдиземното море, което има около 2000 клм. широчина. Тия двѣ плочи се движатъ отъ полюситъ къмъ тектоническия екваторъ на земята, и по този начинъ прѣдизвикватъ голѣмо налѣгане върху Срѣдиземно море, което налѣгане се прѣдава и на другитъ части на земята. Споредъ тия учени, и България спада къмъ тази неустойчива зона, вслѣдствие на което ставатъ сега землетресенията. Вѣрно е, че вѣтърътъ вълнува повърхността на водата въ морето. Вѣрно е, че вълнитъ отвѣнъ биятъ, удрятъ върху парахода. Вѣрно, е че плочитъ на парахода скърцатъ, но въпрѣки всичко това има и други, вжтрѣшни, по-дълбоки причини за землетресенията. Ученитъ хора отъ Лионъ казватъ, че землетресенията сж свързани съ слънчевитъ петна. И ние имаме редъ наблюдения, които ни показватъ, че землетресенията, които станаха въ Мала-Азия, въ България и въ Гърция сж свързани съ голѣмитъ слънчеви петна, които се появиха около това време на слънцето. И дѣйствително, сегашнитъ петна на слънцето бѣха забѣлѣжителни по своята голѣмина. Слънчевитъ петна, наистина, иматъ нѣкаква връзка съ землетресенията, но тѣ не сж дълбоката, сжщинската причина за землетресенията. Истинската причина за землетресенията се крие другагѣ нѣкъдѣ.

Обаче, ако се допусне, че въ свѣта сжществува една велика, разумна причина, наречена Богъ, Първична Причина, Природа, тя прониква въ дълбинитъ на цѣлото битие, тя направлява всички

нѣща и всичко става подъ нейнъ контролъ. Щомъ е така, и землетресенията, които ставатъ днесъ, сж подъ Нейното зорко око. Вие трѣбва да разбирате Бога не тъй, както Го разбиратъ ограниченитѣ умове, но трѣбва да Го разбирате като Разумна Причина, която прониква навсѣкждѣ и въ всичко. Азъ нѣма да ви доказвамъ научно, какво е Богъ. Всѣки самъ може да прочете, какво сж писали ученитѣ хора, капацитетитѣ по този въпросъ. И вие трѣбва да благодарите, че живѣете въ единъ вѣкъ, когато стотици и хиляди хора сж писали за и противъ Бога, едни сж Го приемали, а други — отричали. Мнозина, като се сблъскали въ различни религиозни убѣждения, писали сж редъ съчинения, за да изправятъ религията, да създадатъ едно положително вѣрую. Когато хората отричатъ Бога, то не значи, че тѣ се отричатъ отъ Него, но отричатъ се отъ кривитѣ вѣрвания и разбирания за Бога. Религията твърди, че Богъ е създалъ свѣта, че Той е направилъ човѣка по свой образъ и подобие. Питамъ: какъ е възможно, човѣкътъ, който е излѣзълъ отъ такива разумни ржцѣ, да грѣши? Значи, такъвъ, какъвто виждаме днесъ човѣка, той не е създадениятъ човѣкъ отъ Бога. Той не е първичниятъ човѣкъ, за когото се казва, че е създаденъ по образъ и подобие Божие. Съвременниятъ човѣкъ се е отклонилъ отъ своя първообразъ, затова не може да познае и своя създателъ.

Слѣдователно, когато една кжща се гради и събаря, ние казваме, че тя не е съградена отъ разуменъ човѣкъ. Щомъ видя, че една кжща по нѣкакви причини не издържа на външнитѣ условия, на бури и на стихии, азъ знаая, какъвъ е билъ човѣкътъ, който я градилъ. Ако една кжща е комфортна, но сжщевременно и солидна, икономична и хигиенична, и може да издържа на всички бури, казвамъ: разуменъ е човѣкътъ, който е градилъ тази кжща. По този начинъ се сжди и за живота на човѣка.

Вие казвате: икономия е нужна въ живота. Подъ думата „икonomia въ живота“, ние разбираме да не се харчатъ човѣшкитѣ енергии напразно. Разумниятъ животъ изисква още хигиена въ физическия животъ, да не влизатъ въ него чужди вещества, които да разкъсватъ вжтрѣшната връзка. Нѣкои религиозни хора казватъ, че за да се пази хигиената на физическия животъ, човѣкъ трѣбва да пости. Какъвъ е смисълътъ на поста? — Постътъ има смисълъ като хигиенично срдѣство, което трѣбва да се прилага по отношение на болнитѣ. Болнитѣ хора трѣбва да ядатъ по-често, но по малко, а здравитѣ хора никога не трѣбва да прѣяждатъ. При това, здравитѣ хора не трѣбва да ядатъ, какъто намѣрятъ, но трѣбва да употребяватъ най-хубавата храна, която не нарушава равновѣсието на тѣхното тѣло и на тѣхното здраве. Често болнитѣ хора умиратъ отъ неправилно хранене и отъ употребление на нездравословна храна. Здравитѣ хора пъкъ развалятъ своето здраве отъ пишната храна, която употребяватъ.

„Който се отмѣта“. Отъ какво се отмѣтатъ хората? — Отъ Истината. Много отъ съвременнитѣ хора не могатъ да говорятъ Истината. Запримѣръ, много хора отиватъ да слушатъ различни научни бесѣди, но като излѣзатъ вънъ, съзнателно, съ нѣкаква тенденция изопачаватъ думитѣ. Тѣ влагатъ своеобразенъ смисълъ и своеобразни тълкувания на това, което сж чули. Това сж хора, които не обичатъ Истината.

Казвамъ: въ свѣта сжществува една единствена Първична Причина, Която съединява всички явления и всички сжщества въ едно цѣло. Щомъ човѣкъ признава тази Първична Причина, но вземе единъ удъ отъ нея, за да го използва за свое лично благо, питамъ: този човѣкъ ще бжде ли въ съгласие съ Първичната Причина? Покажете ми единъ какъвъ и да е човѣкъ, билъ той религиозенъ или свѣтски, ученъ или простъ, който, като се е противопоставялъ срѣщу зако-

нитъ на Първичната Причина, да е успѣлъ въ живота си. — Не е съществувалъ такъвъ човѣкъ и нѣма да съществува. Всички велики хора, които човѣчеството е признало за такива, на първо мѣсто сж имали любовъ къмъ великата Истина, къмъ всичко онова, което Богъ е създалъ, а не къмъ това, което сж създали хората. Това, което Богъ е създалъ, е разумно, живо и вѣчно; това, което хората сж създали, е неразумно, мъртво, прѣходно и врѣменно. Тази е разликата между Божиитѣ и човѣшкитѣ дѣла.

Вие отивате, запримѣръ, въ нѣкоя художествена изложба, разглеждате разни картини и статуи на видни художници и скулптори. Спирате се прѣдъ една, прѣдъ друга, възхищавате се отъ тѣхъ, докато най-послѣ си изберете една, платите за нея десетки и стотици хиляди лева и си отивате дома. Питамъ: тази картина, или тази статуя, която сте купили, може ли да говори? — Не може. Тя е човѣшко изобрѣтение, направена е отъ мраморъ, не е жива. Щомъ плащате толкова скъпо за тѣзи картини или статуи, колко трѣбва да платите за вашата жива картина, или за вашата жива статуя, която сте изработили досега? Въ това отношение, човѣшкиятъ духъ е най-видниятъ капацитетъ въ свѣта. Защо? — Той разбира отъ химия така, както никой другъ химикъ въ свѣта; той разбира отъ физика така, както никой другъ физикъ въ свѣта; той разбира отъ геология така, както никой другъ геологъ въ свѣта; той разбира отъ астрономия така, както никой астрономъ въ свѣта. Той разбира и познава отлично законитѣ на всички тия науки и съобразно тѣхъ е създалъ и продължава още да създава и работи върху безсмъртната картина на човѣка — образъ и подобие Божие. Човѣшкиятъ духъ разбира и отъ художество. Той и днесъ продължава да рисува. Слушахме нѣкой художникъ да казва: „Цѣли двѣ години какъ рисувамъ една картина и скоро ще я за-

върша.“ Човѣшкиятъ духъ казва: отъ хиляди години рисувамъ картината „човѣкъ“ и не съмъ я завършилъ. Още много години ще я рисувамъ, докато я завърша. Въ това седи Истината.

Казвамъ: обичайте Истината, защото тя ще осмисли живота ви и ще направи всички форми красиви. Човѣкътъ на Истината има красиво лице, красиви очи, красивъ носъ, красиви вѣжди, красиви устни, красивъ умъ, красиво сърце, красива душа и великъ духъ. Съврѣменнитѣ хора се стремятъ къмъ красотата и като не могатъ да я постигнатъ по лесенъ начинъ, тѣ прибѣгватъ до външни, козметически сръдства, като боядисватъ устнитѣ си червени, вѣждитѣ — черни, лицата — бѣли и т. н. Казвамъ: нѣма нищо лошо въ боядисването, но то не е нито изкуство, нито наука. Изкуството е човѣкъ да се бодисва отвътрѣ, да се стреми къмъ вътрѣшна козметика. Вижте, какъ се боядисватъ цвѣтата въ природата! Вижте, какъ боядисватъ перата и крилцата си птицитѣ и пеперудитѣ въ природата! Тѣхната боя е устойчива, не се измѣня и отъ най-силното слънце. Това боядисване е изкуство; то е цѣла наука.

Често хората казватъ: какво ще стане съ насъ? Какво ще бжде положението на свѣта? Казвамъ: съ свѣта ще стане това, което и съ тебе. Ако ти се отречешъ отъ извѣстенъ фактъ, за да се освободишъ отъ едно заблуждение, а попаднешъ въ друго, това не е наука, това е само една прѣдпазителна мѣрка. По сжщия начинъ и хората, като се отричатъ отъ Първичната Причина, поставятъ си друго нѣщо за култъ, за религия и казватъ: ето дѣ е нашата сила! Това, обаче, е външната страна на културата. Ние трѣбва да дойдемъ до вътрѣшно разбиране, до вътрѣшно единство на нѣщата. Това вътрѣшно единство трѣбва да съществува между всички народи. Малкитѣ народи; именно, трѣбва да разбиратъ този великъ законъ на единство и да се стремятъ за реализирането му, защото чрѣзъ него тѣ ще се повдигнатъ.

Ако Първичната Причина, която ги е създала, съ която тѣ сж свързани, е на тѣхна страна, Тя ще ги повдигне, ще имъ даде здравъ мозъкъ, здрави дробове, здравъ стомахъ, здравъ умъ, здраво сърце, благородна душа и мощенъ духъ.

Да направимъ прѣводъ на тия нѣколко величини. Здравиятъ мозъкъ подразбира здравъ, трѣзвъ умъ. Здравиятъ дробове подразбиратъ правилна чувствителностъ. Здравиятъ стомахъ подразбира правилна дѣятелностъ, която е необходима за живота. Докато стомахътъ подържа физическата дѣятелностъ на свѣта, той е на мѣстото си. Прѣстане ли стомахътъ да работи, и човѣкъ прѣстава да работи — стомахътъ е произнесълъ вече неговата смъртна присжда. Когато сърцето каже на човѣка, че той не трѣбва да обича хората, а да се грижи само за себе си, да бжде щастливъ въ живота — то вече е произнесло неговата смъртна присжда. Когато умътъ каже на човѣка, че той трѣбва да мисли само за своитѣ работи, той вече е произнесълъ неговата смъртна присжда. Никой човѣкъ въ свѣта не е дошълъ да върши своя работа. Човѣшкиятъ умъ, човѣшкото сърце, човѣшкиятъ стомахъ, както и душата и духътъ сж прѣдначени да извършатъ една малка частъ отъ работата на цѣлото. Ако нѣкой човѣкъ се проявява като лѣкарь, той трѣбва да знае анатомията и физиологията на отдѣлнитѣ удоуе, да разбира причината на болестята, и по този начинъ да лѣкува. Съ своята дѣятелностъ той ще допринесе нѣщо къмъ общата дѣятелностъ.

Та казвамъ: отъ гледището на окултната наука, както и отъ гледището на видни учени, слънчевитѣ петна иматъ нѣкаква връзка съ землетресенията. Обаче, мнозина отъ съврѣменнитѣ хора, споредъ своитѣ разбирания за живота, казватъ: празни теории сж тия! Каква връзка може да има между явленията на слънцето и тия на земята? Казвамъ: както има тѣсна връзка между моралния и физическия животъ на човѣка, така сжеству-

ва тѣсна връзка между явленията на слънцето и явленията на земята. Може да се отиде и подалечъ даже. Редъ примѣри отъ историята на човѣчеството ни показватъ, че лошиятъ животъ на хората прѣдизвиква пертурбации въ невидимия свѣтъ, вслѣдствие на което се явяватъ и пертурбациитѣ на земята. Вземете примѣра отъ Стария Завѣтъ за градоветѣ Содомъ и Гоморъ. Кое докара тѣхната гибель? Лошиятъ животъ на хората не доведе ли тия физически пертурбации на земята? Проститѣ хора наричатъ това Божие наказание, а ученитѣ хора казватъ: задъ всѣко физическо явление се крие една морална, разумна причина. И въ Писанието се казва: „Гледайте земята да ви не избѣлва!“ Ето защо, за да не се нарушава хармонията въ висшия свѣтъ, всѣки човѣкъ, както и всѣки народъ трѣбва да бжде свързанъ съ Първичната Причина. Всички нѣща, които сж ставали въ миналото, които сега ставатъ, както и тия, които ще ставатъ за въ бждеще, показватъ, че цѣлиятъ животъ е подложенъ на растене и развитие. Слѣдователно, всичко се допуска, като необходимостъ, като неизбѣжностъ въ живота.

„Потърсете ме въ день скърбенъ!“ — се казва въ Писанието. Кой е този день? — Деньтъ на изпитанията и нещастията. Богъ казва: „Азъ съмъ, Който допускамъ буритѣ и землетресенията. Азъ съмъ, Който допускамъ прѣвратитѣ въ свѣта. Азъ съмъ, Който допускамъ богатството и сиромашията въ свѣта“. Ще възразите: еди-кой си ученъ дава особени обяснения и теории за буритѣ и землетресенията. Други учени социолози и икономисти, съ редъ научни теории, обясняватъ причинитѣ за прѣвратитѣ, за богатството и за сиромашията въ свѣта. Нищо, вие изучавайте и тия теории, но трѣбва да знаете, че тѣ сж частни мнѣния; тѣ не включватъ още абсолютната Истина.

„Кбйто се отмѣта“. Отъ какво? — Отъ великата Истина. Всѣки, който се е отрекълъ отъ тази Истина, който е скжсалъ връзката съ Пър-

вичната Причина, се страхува отъ страданията и изпитанията въ живота, бои се отъ землетресенията и си казва: какво ли ще стане сега съ София? Да бѣгамъ ли вѣнъ нѣкъдѣ, или да седа въ кжщата си? Казвамъ: дръжте връзката съ Първичната Причина и не се страхувайте! Обичайте великата Истина, бждете нейни поклонници, и животътъ ви ще се запази. Живѣете ли съобразно съ тази Истина, вие ще бждете художници, творци на вашето бждеще. Ще кажете: това сж отвлѣчени понятия, които нѣматъ приложение въ практическия животъ. Трѣбва ли ние да се отказваме отъ радоститѣ въ живота? Азъ искамъ вие да прѣдолѣте надъ мжчнотиитѣ и страданията въ живота и да дойдете до истинската радостъ. Питамъ: какъвъ смисълъ има радостта на пианицата, че спечелилъ пари за да пие? Като се опие, той ще се скара съ този-онзи, ще се сбие, ще пукнатъ нѣкъдѣ главата му, ще я прѣвържатъ и на другия день ще минава за герой. Какво геройство има въ това? И това е позволено на човѣка, но нищо не го ползува. Важниятъ въпросъ е човѣтъ да живѣе споредъ своята вжтрѣшна свобода, безъ да се съмнѣва въ постѣпкитѣ на другитѣ хора.

Съврѣменнитѣ хора сж много подозрителни. Погледне ли ви нѣкой човѣкъ единъ-два пжти, вие веднага сте готови да се усъмните, да се обидите. Какво отъ това, че ви погледналъ? Ако вие сте силенъ човѣкъ, и нѣкой ви поглежда, той иска да проникне, дѣ се крие силата ви. Ако сте добродѣтеленъ човѣкъ и нѣкой ви поглежда, той иска да проникне, дѣ се крие добродѣтелята у васъ и т. н. Пита ви нѣкой: дѣ се крие вашата сила? — На различни мѣста. Силата на единъ човѣкъ може да бжде физическа, може да бжде и духовна. Дѣ се криеше силата на Самсона? Прочетете отъ Библията разказа за Самсона и ще видите, дѣ се криеше неговата сила. — Въ косата му. Самсонъ още отъ утробата на майка си бѣше опрѣдѣленъ да служи на Бога, за което, доклѣ бжде жизъ, бръс-

начъ не трѣбваше да влиза въ косата му. Той бѣше голѣмъ герой. Съ една челюсть отъ оселъ уби 1000 души. Самсонъ се зае да освобождава Израила отъ филистимцитѣ, но поради слабостта му къмъ красизитѣ жени, не успѣ. Тѣ се опитваха да разбератъ отъ него, дѣ се крие силата му, но той ги заблуждаваше, че ако го завържатъ съ дебели, здрави вжжета и го биятъ по три пжти на день, ще отслабне. Филистимцитѣ го завързваха, биха го, но той кжсаше вжжетата, като конци, и пакъ проявяваше силата си. Най-послѣ, една отъ неговитѣ любимки, Далида, успѣ да го изпита, дѣ се крие силата му, и той ѝ каза: „Силата ми е въ косата. Никога бръсначъ не е влизалъ въ главата ми, защото азъ съмъ опрѣдѣленъ да служа на Бога още отъ утробата на майка си. Ако отрѣже косата си, силата ми ще се оттегли отъ мене, и ще стана безсиленъ, като всички хора“. Това като научиха филистимцитѣ, опиха го, приспаха го, отрѣзаха коситѣ му, извадиха и двѣтѣ му очи и го затвориха въ тъмница. Тамъ прѣкара той цѣли три години, безсиленъ и слѣпъ, но коситѣ отново израснаха. Като станаха толкова дълги, к лкото и по-рано, той отново доби своята сила, но остана слѣпъ. Неприятелитѣ му се веселѣха единъ день и извадиха Самсона отъ тъмницата да имъ поиграе, като го поставиха между два стълба на зданието, дѣто бѣха устроили пиршеството. Самсонъ хвана тия два главни стълба, на които се крѣпѣше зданието и съ всичката си сила го разклати. Зданието се разгърси, като отъ землетресение, и се събори, а подъ него останаха повече отъ 3,000 души, заедно съ Самсона.

Питамъ: трѣбва ли човѣкъ да разправя, дѣ е неговата сила? Силата на човѣка се крие въ Истината, на която той служи. Доколкото човѣкъ служи на Истината, дотолкова той е силенъ. На такъвъ човѣкъ нито коситѣ могатъ да отрѣжатъ, нито съ вжжета могатъ да го вързватъ. Той не се подкупува съ никакви обѣщания, за никакви пари

и отъ никакви жени. Защо? — Защото такъв човѣкъ съдържа всичко въ себе си. Той е и мъжъ, и жена, и дѣте. Тогава, какво може да го изкушава отвънъ? Всичко въ него е красиво. Докато вие търсите красивата жена или красивия мъжъ отвънъ, вие сте на кривъ пътъ. Докато търсите приятелъ отвънъ, вие сте на кривъ пътъ. Докато търсите богатството отвънъ, вие сте на кривъ пътъ. Щомъ влѣзете въ себе си, тамъ ще намерите своята възлюбена, или своя възлюбенъ; тамъ ще намерите своя истински приятелъ; тамъ ще намерите и богатството. Търсите ли тия нѣща отвънъ, цѣль животъ ще се лутате и нѣма да ги намерите.

„Който се отиѣта“. Отъ какво? — Отъ Истината. Питамъ: коя е причината, задѣто двѣтъ плочи на земята се движатъ къмъ екватора? — Понеже тѣ сж изгубили своята топлина, втвърдили сж се, а при екватора има повече свѣтлина и топлина, срѣдата тамъ е по-рѣдка. При екватора има повече магнетическа сила, която привлича тѣзи плочи. Този законъ е вѣренъ и по отношение на хората. Ако вземемъ двѣтъ уши на човѣка, лѣвото ухо е насочено къмъ сѣверния полюсъ, а дѣсното — къмъ южния. Тѣ прѣдставляватъ двѣтъ плочи, които постоянно се мърдатъ. Когато човѣкъ изгуби своята вжтрѣшна топлина, т. е. това, което наричаме Любовь у човѣка, той става материалистъ, изгубва смисъла на живота и слѣдъ врѣме у него се събужда религиозното чувство — стремежъ къмъ екватора. Въ това отношение, религията не е нищо друго, освѣнъ стремежъ къмъ екватора, за да се придобие изгубената топлина на живота.

Мнозина казватъ: голѣми поврѣди, голѣми материални загуби причини землетресението. Казвамъ: благодарете, че загубитѣ сж повече материални, а по-малко човѣшки жертви. Най-цѣнно за човѣка е животътъ му. Но има нѣщо цѣнно, което донесе землетресението, и трѣбва да се използва разумно. То е голѣмото количество коз-

мическа енергия. При всѣко землетресение, отъ почвата се освобождава грамадно количество електрическа енергия, която отива къмъ слънцето. Разумниятъ човѣкъ може да употреби тази енергия за творчески цѣли.

Христосъ казва: „Ако земнитѣ работи не разбирате и не можете да приложите, какъ ще разберете и приложите небеснитѣ работи, които ви казвамъ?“ Казва се още: „Когато Синъ Человѣчески дойде втори пътъ на земята, щѣ намери ли готови хора, които да прилагатъ Неговото учение въ своята цѣлокупностъ?“ Врѣме е вече да се приложи Христовото учение, както въ живота на отдѣлния човѣкъ, така и въ всички общества и въ цѣлото човѣчество. Днесъ хората се плашатъ, какво ще стане, ако дойде второ землетресение. Казвамъ: всѣки трѣбва да бжде на своя постъ, да работи съобразно законитѣ на великата природа, и да не се страхува, да не бѣга. Не е лошо да се бѣга, но кой човѣкъ трѣбва да направи това? Когато заекътъ бѣга, това е похвално за него, но когато мечката бѣга, това е укоръ за нея. Човѣкътъ, който е свързанъ съ Първичната Причина, не трѣбва да бѣга.

Въ древността единъ слонъ влѣзълъ въ жилището на единъ Фараонъ и изпоплашилъ неговитѣ синове и дѣщери, които избѣгали навънъ. Слонътъ срещналъ единъ отъ жрецитѣ и му казалъ: „Ще ме извините прѣдъ Фараона и неговитѣ синове и дѣщери, които се изпоплашиха отъ моя ръстъ. Азъ нѣмахъ желание да ги плаша, затова нека се качатъ на гърба ми и ще ги поразходя малко“. Този слонъ е дошълъ днесъ да поизплаши малко и българитѣ, но казва: „Извинете ме, нѣмахъ желание да ви плаша. Качете се на гърба ми, и азъ ще ви поразходя малко“. Въпросътъ седи другадѣ. Всѣки трѣбва да работи! Задачата на духовенството е да изучава законитѣ на топлината и нейното приложение. Задачата на учителитѣ е да изучаватъ законитѣ на свѣт-

лината и нейното приложение. Задачата на държавният мъже, на управниците е да изучават законите на физическия свят и тяхното приложение във живота.

Ще кажете: какъ можемъ да се свържемъ съ Първичната Причина? Преди всичко изисква се любовъ къмъ Бога. Обикнете ли Бога, ще обикнете и своите близки; обикнете ли ближните си, ще обикнете и всички наоколо, и по този начинъ ще си създадете срѣда, въ която ще можете да работите. Дойдете ли до това положение, страхъ нѣма да имате. Всички изпитания, всички страдания и нещастия, колкото и голѣми да сж, да ви не смущаватъ. Най-голѣмото нещастие за човѣка е смъртта. Тя идва като бирникъ, задига, каквото има, и си заминава. Обаче, Писанието казва: „За човѣка, който е свързанъ съ Бога, смъртъ нѣма“. Подъ „смъртъ“ се разбира напущане старото тѣло и влизане въ другъ, новъ святъ. То е подобно положение на това, когато човѣкъ напуска една, втора трета служба. Всички служби въ свѣта сж все за човѣка.

Та казвамъ: не се колебайте, не се омѣтайте отъ Истината, не питайте, има ли Господъ, дѣ е Той и т. н. Дѣто и да сте, ще намѣрите Бога. Намѣрите ли Го, отправете ума и сърцето си къмъ Него и Му благодарете за всички блага, които ви е далъ. Благодарете за здравето, което имате; благодарете за здравитѣ мисли и чувства. Питамъ: трѣбва ли да се говори на хората да обичатъ Бога? То е все едно да имъ се казва, че трѣбва да се грѣятъ на слънцето, че трѣбва да ядатъ хлѣбъ и да пиятъ вода. Веднѣжъ човѣкъ се е родилъ, той знае, че и на слънце трѣбва да се грѣе, и хлѣбъ трѣбва да яде, и вода трѣбва да пие, и въздухъ трѣбва да диша.

Казвамъ: отъ вашето гледище, кое е най-важното нѣщо въ свѣта? Накждѣ се движатъ тия плочи у човѣка? Кои сж тия плочи? Казватъ за нѣкой човѣкъ, че дъската му хлопа. Дъската у

човѣка съответствува на тия двѣ плочи, за които говорятъ ученикъ. Значи, въ мозъка на човѣка понѣкога става голѣмо напрѣжение, вслѣдствие на което се заражда нѣщо неестествено въ неговия начинъ на мислене. Щомъ кажатъ за нѣкой човѣкъ, че дъскитѣ му хлопатъ, веднага търсятъ начини, какъ да ги стегнатъ. Съ това, обаче, въпросътъ не се разрѣшава. То е механическо разрѣшение. Мозъкътъ на човѣка не е създаденъ отъ дъски; той е създаденъ отъ редъ живи клѣтки, отъ редъ мисли, способности и чувства, които трѣбва да се развиватъ правилно. Въ това отношение, човѣкъ трѣбва да се изучава въ своята цѣлокупность. Има една вътрѣшна наука за живота и за отношенията на хората, съ която всѣки човѣкъ е запознатъ. Споредъ тази наука човѣкъ трѣбва да урежда живота си най-хармонично и то, при условията, при които е поставенъ. Тази наука трѣбва да се изучава и прилага за въ бждеще. Колко повече ученикъ хора намиратъ връзка между всички явления, толкова повече и тяхната задача се улеснява. Науката трѣбва да бжде служителка на Първичната Причина. Религията трѣбва да бжде служителка на Първичната Причина. Художеството, изкуството, музиката трѣбва да служатъ на Първичната Причина. Управлението трѣбва да бжде въ услуга на Първичната Причина. Всичко трѣбва да бжде въ нейна услуга, за да се създаде вътрѣшна хармония въ живота.

Христосъ казва: „Който се отмѣта“. Този стихъ може да се вземе и въ положителенъ смисълъ: „Който не се отмѣта“. Това значи, човѣкъ при всички условия на своя животъ, при каквито и да е мъжноти и страдания, да остане вѣренъ на своите вътрѣшни убѣждения и да знае, че всичко, което Богъ е създалъ, има свое вътрѣшно прѣдначение. За въ бждеще ще има една велика, мощна наука, която нѣма само да проучава явленията въ природата, но ще разбира, какви сж дълбокитѣ причини, които ги прѣдизвикватъ. При тази наука,

за човѣка нищо нѣма да бѣде изненада. Днесъ земята се прѣустройва, минава прѣзъ една нова фаза. Докато се организира и напълно прѣустрои земята, все ще ставатъ по-малки и по-голѣми разтрѣсвания. Земята, на която сега живѣятъ хората, е за петата раса, а на новата земя, която сега се създава, ще живѣятъ новитѣ хора — хората на шестата раса. Вие се радвайте, че се туря основа на новата земя. Хиляди архитекти работятъ днесъ за нейното прѣустройване. Вие ще бѣдете зрители на този строежъ, на великата наука, на великата култура.

Та казвамъ: вие ще провѣрите, че между всички явления въ природата сѣществуватъ тѣсна връзка. Разглеждате ли явленията така, вие ще имате и повече свѣтлина. Ние сме за новото въ свѣта. И отъ гледището на новото въ свѣта, трѣбва да се почита всичко. Човѣшката личностъ трѣбва да се почита и да се тури на своето мѣсто. Индивидътъ трѣбва да се почита и да се тури на своето мѣсто. Душата трѣбва да се почита и да се тури на своето мѣсто. Духътъ трѣбва да се почита и да се тури на своето мѣсто. Всѣки човѣкъ трѣбва да знае, дѣ е мѣстото на духа, на душата, на индивида и на личността. Това е задача, върху която всѣки човѣкъ трѣбва да работи съ десетки години. Разрѣши ли той тази задача, ще израсте въ духовния свѣтъ. А всѣко растение въ духовния свѣтъ, това е придобиване на грамадна енергия. На земята има добри условия за растение и развитие, затова тукъ слизатъ най-възвишени, най-учени сѣщества да работятъ. Тѣ разбиратъ законитѣ, какъ може да се използва земната енергия.

Ще кажете: отдѣ слизатъ тия сѣщества? — Отъ разни гланети. Ученитѣ хора днесъ твърдятъ, че между слънцето и неговитѣ жители и земята има не само физическа, но и разумна връзка. Слънцето е мѣсто на свѣтлината. Всѣки, който отиде на слънцето и се върне, ще свѣти. Когато

Мойсей отиде на Синайската гора и прѣседѣ тамъ 40 дни, слѣдъ като се върна, той толкова много свѣтѣше, че трѣбваше да си тури було, за да могатъ евреитѣ да го гледатъ. Всѣки човѣкъ, който има идея, трѣбва да излѣзе вънъ отъ слънчевата система, да мисли за цѣлия козмосъ. Защо? — Понеже всѣки човѣкъ съставлява една малка клѣтка на Божествения организъмъ, който обхваща цѣлия козмосъ. Щомъ човѣкъ се отметне отъ тази идея, животътъ му се обезсмисля, и той става слабъ. Мисли ли човѣкъ, че той е една клѣтка отъ Божествения организъмъ, на всичко трѣбва да се радва. Като погледне къмъ звѣздитѣ, къмъ слънцето, къмъ растенията, къмъ животнитѣ, къмъ камѣнитѣ — на всичко трѣбва да се радва, понеже всичко има единъ и сѣщъ произходъ. Всичко е произлѣзло отъ Бога.

„Истината ще ви направи свободни“. Всѣки човѣкъ се стреми къмъ свобода, но въпреки това не я придобива. Защо? — Стремѣжътъ му е неправиленъ. Човѣкъ трѣбва да се стреми съ цѣлото си сѣщество къмъ великата Истина. Придобие ли нея, свободата ще дойде. Какъ ще се придобие Истината? — Като се приложи Христовото учение. Всички сте християни — приложете Христовото учение. Приложете Любовта Христова споредъ разбиранията на вашата личностъ, на вашата индивидуалностъ, на вашата душа и на вашия духъ! Приложите ли Любовта Христова, тогава и думитѣ на Христа: „Азъ ще бѣда съ васъ до скончанието на вѣка“ — ще бѣдатъ вѣрни и истинни. Сега започва скончанието на вѣка. Всички хора живѣятъ вече въ скончанието на вѣка.

Скончанието на вѣка подразбира край на старитѣ възгледи на човѣчеството и начало на нова ера на свѣтлина и любовъ, край на насието и начало на миръ и свобода, край на стария свѣтъ и начало на новия свѣтъ, който ще продължи съ хиляди години въ бѣдещето.

Бесѣда, държана отъ Учителя,
на 29 априлъ, 1928г. въ гр. София,

